

Україна

ДОНЕЦЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

30 серпня 2010 р.

справа № 2а-17647/10/0570

Приміщення суду за адресою: 83052, м.Донецьк, вул. 50-ої Гвардійської дивізії, 17

час прийняття постанови: < година >

Донецький окружний адміністративний суд в складі:

головуючого судді Михайлик А.С.
при секретарі Токмаковій Є.А.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні Донецького окружного адміністративного суду адміністративну справу

за позовом Комунальної лікувально-профілактичної установи
«Дитячий протитуберкульозний санаторій»

до Головного експерту з умов праці

Державної експертизи умов праці

Головного управління праці та соціального захисту населення

Рясного Г.О.

про визнання недійсними припису, подання та висновку

від 14 жовтня 2009 року.

за участю:

від позивача: Маловичко С.П. (за дов. від 02.08.2010 р.)

від відповідача: Рясний Г.О.

від третьої особи: Самойлович Л.В. (за дов. № 02вх.01-04468-3/5 від 30.07.10 р.)

Комунальна лікувально-профілактична установа «Докучаєвський протитуберкульозний санаторій» звернулася до Донецького окружного адміністративного суду із позовом до Головного експерту умов праці Державної експертизи умов праці Головного управління праці та соціального захисту населення Донецької обласної державної адміністрації Рясного Георгія Олексійовича із позовом про визнання недійсними припису, подання та висновку № 12/97 від 14 жовтня 2009 року. На підтвердження заявлених вимог позивач зазначав наступне. 14 жовтня 2009 року за наслідками проведеної Головним експертом з умов праці експертизи якості атестації робочих місць та правильності застосування списку № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників на роботах із шкідливими і важкими умовами праці, зайнятість в яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, відповідачем був складений висновок № 12/97. За змістом висновку № 12/97 від 14 жовтня 2009 року при проведенні перевірки Комунальної лікувально-профілактичної установи «Докучаєвський протитуберкульозний санаторій» було встановлено порушення порядку застосування списку № 2, через що, як зазначено у висновку, не можуть використовуватися матеріали атестації робочих місць при призначенні пільгових пенсій за віком молодшим медичним сестрам з догляду за хворими, молодшим медичним сестрам (санітарками-буфетницями) та молодшим спеціалістам з медичною освітою, а наказ Комунальної лікувально-профілактичної установи «Докучаєвський протитуберкульозний санаторій» № 37 «Про підсумки атестації робочих місць за умовами праці» підлягає скасуванню. На підставі зазначеного висновку № 12/97, Головним експертом з умов праці Рясним Г.О. був винесений припис, яким було запропоновано позивачу переглянути результати атестації робочих місць за умовами праці та внести відповідні зміни до наказу, скасувати дію наказу № 37 від 28 квітня 2006 року через порушення порядку застосування Списку № 2. Поданням № 12/97 від 14 жовтня 2009 року було запропоновано Комунальній лікувально-профілактичній установі «Докучаєвський дитячий протитуберкульозний санаторій» зупинити прийняття рішень з пільгового пенсійного забезпечення за списком № 2 для молодших медичних сестер з догляду за хворими, молодших медичних сестер – буфетниць та молодших спеціалістів з медичною освітою, яким безпідставно підтверджено право на пільгове пенсійне забезпечення за віком.

В наданому позові позивач наполягав на протиправності оскаржуваних ним актів індивідуальної дії,

посилаючись на їх юридичну необґрунтованість, незаконність та суперечливість їх змісту. Зокрема, як зазначив позивач у позові, у висновку відповідача встановлений період проведення перевірки з 13 жовтня 2009 року по 14 жовтня 2009 року, натомість за змістом висновку в ході проведеної перевірки було досліджено роз'яснення Головного управління охорони здоров'я № 01/12-3609 від 17 листопада 2009 року. Позивач зауважував на тому, що статистичні дані про кількість дітей, що перебували на санаторному лікуванні в Докучаєвському дитячому протитуберкульозному санаторію, викладені в роз'ясненнях Головного управління охорони здоров'я в Донецькій області № 01/12-3609 від 17 листопада 2009 року не можуть бути достатнім обґрунтуванням висновків відповідача про невиконання працівниками позивача робіт, що надають право на призначення пільгових пенсій за Списком № 2. Окрім цього, посилаючись на положення Наказу Міністерства праці України № 06/1-4088 від 04 грудня 1996 року, яким визначено, що остаточне рішення щодо переліку місць та посад приймає адміністрація медичної установи за результатами проведеної атестації, зауважував на тому, що саме наказом позивача № 37 від 28 квітня 2006 року було прийнято таке рішення.

Також, позивач зауважував на суперечливості змісту припису від 14 жовтня 2009 року, пунктом 1 якого Головний експерт з умов праці вимагав внести відповідні зміни до наказу № 37 від 28 квітня 2006 року, натомість, пунктом 2 цього припису скасовував дію цього наказу.

В судовому засіданні представник позивача підтримав заявлені ним позовні вимоги в повному обсязі.

Відповідач в судовому засіданні заперечував проти задоволення заявлених позивачем вимог, письмових заперечень не надав. В обґрунтування незгоди із заявленими позивачем вимог відповідач зауважував на тому, що передумовою прийняття установою позивача рішення про атестацію певних робочих місць за списком № 2 та підтвердження права на призначення пенсій за віком на пільгових умовах є необхідним встановлення факту спілкування (обслуговування) такими працівниками дітей із активною формою туберкульозу. Наводячи в судовому засіданні положення Порядку направлення на санаторне лікування хворих на туберкульоз осіб із групи ризику відповідно до медичних показань, затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України № 287 від 30 квітня 2009 року, який набрав чинності 06 липня 2009 року, відповідач зауважував на потенційній неможливості існування шкідливого фактору у межах Комунальної лікувально-профілактичної установи «Докучаєвський дитячий протитуберкульозний санаторій» через те, що в установах такого типу перебувають на санаторному лікуванні діти із наявною в них затихаючою формою туберкульозу, яка виключає можливість інфікування медичного персоналу, який більшість робочого часу проводить із такими дітьми та, відповідно, відсутність шкідливого фактору, який, як зазначав відповідач, є підставою для застосування списку № 2.

Ухвалою Донецького окружного адміністративного суду від 02 серпня 2010 року до участі у справі у якості третьої особи без самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача було залучено Головне управління праці та соціального захисту населення Донецької обласної державної адміністрації.

Третя особа без самостійних вимог на предмет спору в наданих до суду запереченнях зауважувала на відсутності правових підстав для задоволення заявленого позивачем позову з огляду на те, що пунктом 24 «а» списку № 2 затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України № 36 від 16 січня 2003 року передбачено право на пенсію за віком на пільгових умовах працівників, які безпосередньо обслуговують хворих у туберкульозних та інфекційних закладах, відділеннях, кабінетах (молодші медичні сестри, молодші медичні сестри з догляду за хворими, сестри-господині, молодші спеціалісти з медичною освітою). Роз'ясненням Міністерства праці України № 06/1-4088 від 04 грудня 1996 року передбачено, що «безпосереднє обслуговування хворих» - це робота, виконання якої здійснюється в умовах контакту медичного працівника та хворого. Зауважуючи на тому, що застосування списку № 2 при визначенні права працівників на пенсію за віком на пільгових умовах, можливо лише за умови обслуговування ними хворих з активною формою туберкульозу, та не поширюється на працівників, які мають безпосередній контакт із хворими із затихаючими формами туберкульозу. Третя особа наголошувала на безпідставності заявлених позивачем вимог.

Заслухавши представника позивача, відповідача та третьої особи без самостійних вимог на предмет спору, дослідивши наявні в матеріалах справи документи, суд

ВСТАНОВИВ

Комунальна лікувально-профілактична установа «Докучаєвський дитячий протитуберкульозний санаторій» (позивач) є юридичною особою, зареєстровано та обліковується в Єдиному державному реєстрі підприємств, установ та організацій України за кодом 05493763, що підтверджується довідкою Сектору міжрайонного управління статистики м. Докучаєвська у Волноваському районі № 05-83/94 (арк. справи 10).

Відповідно до статуту Комунального лікувально-профілактичної установи «Докучаєвський протитуберкульозний санаторій» (арк. справи 11-16), затвердженого розпорядженням голови Донецької обласної державної адміністрації № 299 від 17 травня 2007 року, метою діяльності позивача є надання необхідної кваліфікованої лікувальної та реабілітаційної допомоги дітям дошкільного та раннього шкільного віку з малими та затихаючими формами туберкульозу та з групи

ризиком по туберкульозу.

Наказом № 28 а від 03 квітня 2006 року «Про проведення атестації робочих місць» з метою забезпечення реалізації права на пільгове пенсійне забезпечення, пільги та компенсації за працю в несприятливих умовах, на підприємстві позивача було створено атестаційну комісію, якій було доручено провести атестацію певних робочих місць за умовами праці в строк до 30 квітня 2006 року. За наслідком проведеної атестації робочих місць створеною атестаційною комісією позивача, було прийнято рішення щодо підтвердження права на пенсію за віком на пільгових умовах за списком № 2 виробництв, професій, посад та показників, затвердженого постановою Кабінету міністрів України № 36 від 16 січня 2003 року за розділом 24 (позиція 24а) молодших медичних сестер з догляду за хворими, молодших медичних сестер, молодших спеціалістів з медичною освітою.

В період з 13 по 14 жовтня 2009 року у відповідності з Положенням про державну експертизу умов праці, затвердженим Постановою Кабінету Міністрів України № 567 від 24 липня 1999 року, головним експертом з умов праці Державної експертизи умов праці Рясним Г.О. (відповідачем) було проведено перевірку якості атестації робочих місць, правильності застосування списку № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників на роботах із шкідливими і важкими умовами праці, зайнятість в яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах та правомірності надання додаткових відпусток, за наслідками проведення якої відповідачем був складений висновок № 12/97 від 14 жовтня 2009 року.

На підставі зазначеного висновку № 12/97 від 14 жовтня 2009 року відповідачем був винесений припис без номеру та дати (арк. справи 21), яким позивачу було запропоновано переглянути результати атестації робочих місць та було скасовано дію наказу №37 від 28 квітня 2006 року. Поданням № 12/97 від 14 жовтня 2009 року (арк. справи 22) було запропоновано зупинити прийняття рішень з пільгового пенсійного забезпечення за списком № 2 стосовно молодших медичних сестер з догляду за хворими, молодших медичних сестер – буфетниць та молодших спеціалістів з медичною освітою, яким було безпідставно підтверджено право на пільгове пенсійне забезпечення за віком за списком № 2.

Спірним питанням цієї справи є визначення достатньої обґрунтованості викладених у висновку доводів, які стали підставою для прийняття припису та подання, оскаржуваних позивачем.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про пенсійне забезпечення» громадяни України мають право на державне пенсійне забезпечення за віком, по інвалідності, у зв'язку з втратою годувальника та в інших випадках, передбачених цим Законом.

Статтею 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення» визначені основні умови призначення пенсій за віком на пільгових умовах. Відповідно до пункту «б» статті 13 цього закону на пільгових умовах мають право на пенсію за віком, незалежно від місця останньої роботи працівники, зайняті повний робочий день на інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці, за списком N 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затверджуваним Кабінетом Міністрів України, і за результатами атестації робочих місць.

Тобто, будь-яка особа має право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах на підставі пункту б статті 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення» за умови зайнятості працівника на роботі (посаді, виробництві), включеній до переліку робіт (посад, виробництв). Передбачених списком № 2 та підтвердження права на призначення пенсії за віком на пільгових умовах за результатами проведеної атестації такого робочого місця.

З огляду на зазначене, за для призначення особі пенсії за віком на пільгових умовах на підставі зазначених положень мають бути дотримані наступні умови: професія, робота, посада має бути включеною до Списку № 2 та підприємством (установою - роботодавцем) має бути проведено атестацію цих робочих місць.

Постановою Кабінету Міністрів України № 36 від 16 січня 2003 року затверджений список N 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників на роботах із шкідливими і важкими умовами праці, зайнятість в яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах (далі Список № 2). За змістом позиції 24 а Списку № 2 право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах мають працівники, які безпосередньо обслуговують хворих у туберкульозних та інфекційних закладах, відділеннях, кабінетах, а саме молодші медичні сестри, молодші медичні сестри з догляду за хворими, сестри-господині та молодші спеціалісти з медичною освітою. Перелік протитуберкульозних закладів був затверджений Наказом Міністерства охорони здоров'я України № 514 від 16 липня 2009 року. Пунктом 1.2. цього наказу до санаторно-курортних закладів охорони здоров'я, які здійснюють діагностику туберкульозу та надають лікувально-профілактичну допомогу хворим на туберкульоз віднесені санаторії (протитуберкульозні, туберкульозні, спеціалізовані, спеціальні, у т.ч. дитячі).

Відповідно до пунктів 1, 2 Порядку проведення атестації робочих місць за умовами праці, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 1 серпня 1992 року N 442, атестація робочих місць за умовами праці проводиться на підприємствах і організаціях незалежно від форм власності й господарювання, де технологічний процес, використовуване обладнання, сировина та матеріали є

потенційними джерелами шкідливих і небезпечних виробничих факторів, що можуть несприятливо впливати на стан здоров'я працюючих, а також на їхніх нащадків як тепер, так і в майбутньому. Основна мета атестації полягає у регулюванні відносин між власником або уповноваженим ним органом і працівниками у галузі реалізації прав на здорові й безпечні умови праці, пільгове пенсійне забезпечення, пільги та компенсації за роботу у несприятливих умовах.

Зокрема, атестація робочого місця передбачає, установлення факторів і причин виникнення несприятливих умов праці; санітарно-гігієнічне дослідження факторів виробничого середовища, важкості й напруженості трудового процесу на робочому місці; комплексну оцінку факторів виробничого середовища і характеру праці на відповідальність їхніх характеристик стандартам безпеки праці, будівельним та санітарним нормам і правилам; установлення ступеня шкідливості й небезпечності праці та її характеру за гігієнічною класифікацією; обґрунтування віднесення робочого місця до категорії із шкідливими (особливо шкідливими), важкими (особливо важкими) умовами праці; визначення (підтвердження) права працівників на пільгове пенсійне забезпечення за роботу у несприятливих умовах; складання переліку робочих місць, виробництв, професій та посад з пільговим пенсійним забезпеченням працівників; аналіз реалізації технічних і організаційних заходів, спрямованих на оптимізацію рівня гігієни, характеру і безпеки праці.

Результати атестації використовуються при встановленні пенсій за віком на пільгових умовах, пільг і компенсацій за рахунок підприємств та організацій, обґрунтуванні пропозицій про внесення змін і доповнень до списків N 1 і 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників, що дають право на пільгове пенсійне забезпечення, а також для розробки заходів щодо поліпшення умов праці та оздоровлення працюючих.

Наказом Комунальної лікувально-профілактичної установи «Докучаєвський дитячий протитуберкульозний санаторій» № 37 від 28 квітня 2006 року робоче місце за професією молодші медичні сестри з догляду за хворими, молодші медичні сестри (санітарка-буфетниця), молодші спеціалісти з медичною освітою атестовано за позицією 24 а Списком N 2, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України № 36 від 16 січня 2003 року та підтверджено право цих осіб на призначення пенсії на пільгових умовах.

Контроль за правильністю застосування списків на пільгове пенсійне забезпечення і якістю проведення атестації робочих місць на підприємствах та в організаціях, підготовка пропозицій щодо вдосконалення цих списків покладаються на органи Державної експертизи умов праці.

Положення про державну експертизу умов праці затверджено постановою Кабінету Міністрів України № 357 від 01 грудня 1990 року. Підпунктами б, ж пункту 1 цього положення до компетенції органів державної експертизи умов праці віднесено здійснення державного контролю за правильністю застосування списків виробництв, робіт, професій, посад і показників, за якими встановлюються пільгові пенсії та надаються додаткові відпустки; наданням працівникам підприємств відповідно до законодавства пільг та компенсацій за роботу в несприятливих умовах праці; якістю проведення атестації робочих місць за умовами праці та віднесенням їх до категорії з шкідливими і важкими умовами праці, особливо робочих місць, де застосовується праця жінок; визначення порядку та здійснення контролю за якістю проведення атестації робочих місць щодо їх відповідності нормативним актам про охорону праці.

Пунктом 2 положення державній експертизі умов праці надано право проводити експертизу умов праці на підприємствах незалежно від форм власності та їх відомчої належності і давати розпорядження про усунення виявлених порушень; перевіряти на підприємствах документацію про встановлення працівникам пільгових пенсій і додаткових відпусток на відповідність її чинному законодавству; при виявленні порушень чинного законодавства, що ущемляють права працівників на отримання пільг та компенсацій за несприятливі умови праці, давати адміністрації підприємств розпорядження про усунення цих порушень; вносити адміністрації підприємств подання про припинення дії прийнятих на підприємстві рішень з питань пільгового пенсійного забезпечення і надання додаткових відпусток, що не відповідають чинному законодавству;

На працівників служби Державної експертизи умов праці покладені обов'язки, зокрема, щодо забезпечення якісного проведення експертизи умов праці та об'єктивності її результатів; надавати органам, що призначають та виплачують пенсії, висновок щодо підтвердження (скасування) права працівників на пенсію на пільгових умовах. (пункт 5 постанови Кабінету Міністрів України № 357 від 01 грудня 1990 року)

Тобто, відповідач є вповноваженою державою особою, до компетенції якої включено контроль за правильністю застосування пільгових списків (у межах якого має бути встановлено включення професії, посади чи роботи до відповідного списку) та перевірка якості проведеної атестації підприємством (у межах якої, за наслідками проведення перевірки матеріалів атестації робочих місць підприємства та співставлення проведеної атестації нормативно-правовим актам України визначено наявність чи відсутність порушень при проведенні атестації).

Як вбачається із змісту висновку відвідача, підставою для прийняття подання № 14/97 від 14 жовтня 2009 року та припису без номеру та дати стали доводи відповідача, викладені в висновку № 12/97,

зміст якого наведений нижче.

Відповідно до Розділу I висновку № 12/97, в Докучаєвському дитячому протитуберкульозному санаторії знаходяться діти на відновленні стану здоров'я після лікування у протитуберкульозних диспансерах та які не відносяться до інфекційних хворих. Зазначені дані відповідач отримав з Роз'яснення Головного управління охорони здоров'я облдержадміністрації № 01/13-3609 від 17 листопада 2009 року (датованого після спливу більше ніж місячного строку після проведення перевірки позивача та підготовки висновку).

Відповідно до Розділу II висновку № 12/97 відповідачем було встановлено порушення порядку проведення атестації робочих місць, які виразилася у безпідставності віднесення певних робочих місць працівників позивача до передбачених позицією 24 а списку № 2. При цьому, в наявному в матеріалах справи висновку № 12/97 відсутнє будь-яке обґрунтування цього висновку та обставини, за наявності яких відповідач дійшов таких висновків.

За змістом розділу 4 висновку, на підставі проведеної експертизи якості атестації робочих місць за умовами праці та правильності застосування Списку № 2, проведеної у 2006 році, встановлено порушення порядку застосування Списку № 2, що позбавляє можливості використання матеріалів атестації при призначенні пільгових пенсій за віком молодшим медичним сестрам (санітаркам-буфетницям) та молодим спеціалістам з медичною освітою, а наказ № 37 від 28 квітня 2006 року підлягає скасуванню. Тобто, за змістом висновку відповідач ставить встановлення чинності наказу № 37 від 28 квітня 2006 року від застосування позивачем списку № 2. Проте, списком № 2, як вже зазначалося, передбачений перелік професій та посад, атестацію яких було проведено позивачем.

З цього приводу суд вважає за необхідне зазначити наступне.

Відповідь Головного управління охорони здоров'я облдержадміністрації № 01/13-3609 від 17 листопада 2009 року, яка була отримана відповідачем після проведення перевірки та навіть після прийняття подання, що містить статистичні дані щодо стану здоров'я дітей, що знаходилися на санаторному лікуванні в 2008 році та Положення порядку направлення на санаторне лікування хворих на туберкульоз та осіб із груп ризику, затверджених Наказом Міністерства охорони здоров'я України № 287 від 30 квітня 2009 року, що набрало чинності 06 липня 2009 року не можуть бути достатнім обґрунтуванням доводів через те, що зазначені документи не мають жодного відношення до атестації робочих місць та тим більше до застосування списку № 2. Що стосується листа Головного управління охорони здоров'я облдержадміністрації № 01/13-3609 від 17 листопада 2009 року, то зазначений документ не існував в природі на момент перевірки та застосування до позивача актів індивідуальної дії, що потягли за собою певні негативні правові наслідки.

Суд зауважує на тому, що фактично відповідачем при проведенні перевірки мали бути встановлені порушення, які мали чинність при проведенні позивачем атестації, або обставини, які виникли після проведення атестації, але можуть вплинути на результати проведеної атестації та лише на підставі таких відповідач мав встановити порушення порядку призначення пільгових пенсій. Що стосується порядку застосування списку № 2, то, як вбачається із змісту наведеного, зазначене порушення має бути встановленим лише за умови відсутності в цьому списку певної роботи, професії чи посади, які мають бути атестованими.

У висновку відповідача не наведено обставин, що стосуються обставин, за наявності яких відповідач дійшов висновків про наявність порушень при проведенні експертизи та протиправності підтвердження права на призначення пенсій за пільговими умовами; відсутній аналіз щодо повноти розгляду позивачем при проведенні атестації робочих місць питань, які є обов'язковими при проведенні атестації згідно із постановою Кабінету Міністрів України № 442 від 1 серпня 1992 року.

Тобто, наявний в матеріалах справи висновок № 12/97 від 14 жовтня 2009 року не містить обставин, які б свідчили про наявність порушень при проведенні позивачем атестації певних робочих місць, що позбавляє суд можливості встановити правомірність викладених у висновку № 12/97 доводів про наявність порушень при підтвердженні позивачем права особам на призначення пенсії за віком на пільгових умовах.

Відповідно до частини 3 статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративний суд перевіряє, зокрема обґрунтованість прийнятих рішень.

При цьому, такий критерій являє собою встановлення судом врахування суб'єктом владних повноважень при прийнятті актів індивідуальної дії як обставин, на обов'язковість урахування яких прямо вказує закон, так і інші обставини, що мають значення у конкретній ситуації. Тобто, при прийнятті будь-якого акту індивідуальної дії, який впливає на права та обов'язки особи суб'єкт владних повноважень має ретельно зібрати і дослідити матеріали, що мають доказове значення у справі, повинен уникати прийняття невмотивованих висновків, обґрунтованих припущеннями, а не конкретними обставинами. Несприятливе для особи рішення повинно бути вмотивованим.

З огляду на наявні в матеріалах справи документи, суд дійшов висновку про необґрунтованість викладених відповідачем доводів, викладених у висновку № 12/97 від 14 жовтня 2009 року, що є

підставою для задоволення заявлених позивачем вимог в частині визнання недійсними подання № 12/97 від 14 жовтня 2009 року та припису без номеру та дати, які прийняті відповідачем на підставі викладеного у висновку № 12/97 від 14 жовтня 2009 року.

Щодо вимог позивача про визнання недійсним висновку № 12/97 від 14 жовтня 2009 року суд зазначає наступне.

Відповідно до статі 2 Кодексу адміністративного судочинства України завданням адміністративного судочинства є захист прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, інших суб'єктів при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень. Коло публічно-правових спорів, що підлягають розгляду в порядку адміністративного судочинства України визначено статтею 17 Кодексу адміністративного судочинства України через встановлення компетенції адміністративних судів. Відповідно до пункту 1 частини 1 статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України, компетенція адміністративних судів, не кожний спір, що виникає у сфері публічно-владних повноважень підлягає розгляду адміністративними судами. Ознаками спору, що підлягає розгляду адміністративними судами є знаходження цього спору у сфері публічно-владних повноважень та дотримання вимог статті 17 Кодексу адміністративного судочинства України, якою визначений предмет оскарження: рішення (нормативно-правові акти чи правові акти індивідуальної дії), дії чи бездіяльність. Оскаржуваний висновок не є актом індивідуальної дії, так як безпосередньо висновок не тягне за собою будь-яких несприятливих наслідків для позивача, на відмінність від подання та припису, які були прийняті на підставі доводів, викладених у висновку № 12/97 від 14 жовтня 2009 року.

Враховуючи наведене вище суд дійшов висновку про те, що вимоги позивача про визнання недійсним висновку № 12/97 від 14 жовтня 2009 року є такими, що не підлягають задоволенню.

З огляду на зазначене, керуючись статтею 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення», приписами Положення про державну експертизу умов праці, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 357 від 01 грудня 1990 року, Порядку проведення атестації робочих місць за умовами праці, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України N 442 від 1 серпня 1992 року, Постановою Кабінету Міністрів України № 36 від 16 січня 2003 року, якою затверджений список N 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників на роботах із шкідливими і важкими умовами праці, зайнятість в яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах та на підставі статей 2-15, 17-18, 33-35, 41-42, 47-51, 56-59, 69-71, 79, 86, 87, 94, 104-107, 121, 122-143, 151-154, 158, 162, 163, 167, 185-186, 254, Кодексу адміністративного судочинства України, суд, -

ПОСТАНОВИВ:

Позовні вимоги Комунальної лікувально-профілактичної установи «Докучаєвський дитячий протитуберкульозний санаторій» до Головного експерту з умов праці Державної експертизи умов праці Головного управління праці та соціального захисту населення Донецької обласної державної адміністрації Рясного Г.О. за участю третьої особи без самостійних вимог на предмет спору Головного управління праці та соціального захисту населення Донецької обласної державної адміністрації про визнання недійсними Припису, Подання № 12/97 від 14 жовтня 2009 року та Висновку № 12/97 від 14 жовтня 2009 року задовольнити частково.

Визнати недійсними припис без номеру та дати та подання № 12/97 від 14 жовтня 2009 року, прийнятими Головним експертом з умов праці Державної експертизи умов праці Головного управління праці та соціального захисту населення Донецької обласної державної адміністрації Рясного Г.О.

В іншій частині позовних вимог відмовити.

В судовому засіданні проголошено вступну та резолютивну частину постанови.

Повний текст постанови виготовлений та підписаний 02 вересня 2010 року.

Апеляційна скарга на постанову суду може бути подана до Донецького апеляційного адміністративного суду через Донецький окружний адміністративний суд протягом десяти днів з дня її проголошення. У разі застосування судом частини третьої статті 160 цього Кодексу, а також прийняття постанови у письмовому провадженні апеляційна скарга подається протягом десяти днів з дня отримання копії постанови. Якщо суб'єкта владних повноважень у випадках та порядку, передбачених частиною четвертою статті 167 цього Кодексу, було повідомлено про можливість отримання копії постанови суду безпосередньо в суді, то десятиденний строк на апеляційне оскарження постанови суду обчислюється з наступного дня після закінчення п'ятиденного строку з моменту отримання суб'єктом владних повноважень повідомлення про можливість отримання копії постанови суду.

Суддя

Михайлик А.С.

<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/11099454>